6012

கோவலன் சரித்திரம்

O-,892MU1;K
IV22
86012

ஸ்ரீ

கோவலன் சரித்திரம்

முதற்பாகம்

526/22

O-1892MLK
N22
86012

[illegible]

பரமபதித்த
டி. ஸி. ஜெகநாதையரும், ஸி. எஸ். ... முதலியார்,
காளமேகம் டி. ஏ. இராஜாமணி அம்மாள்,
மதுரையின் ஞானசேகரன், பார்ஸி
ஜெகன்மோகன குப்புசாமி முதலி
யார் முதலிய நாடகக்கம்பெனி
யார் பலராலும் நடத்தி
வருகிற,
பார்ஸி நாடக

கோவலன் சரித்திரம்.

முதல் பாகம்.

326
14 OCT 1922

விநாயகர் துதி-வெண்பா.

சீராரும் கோவலன் சரித்திரத்தை ...
நேரா யிசையினிற் ... சீர்த்தருளு ...
கணபதியைப் பூண்டமிழின் பாதமலர் நித்தம்
கணபதியின் தாட்கமலம் காப்பு.

மாதுபாக மாலைவ ளானவர் பக்தனாம் ... வண்ணமெட்டு.
இராகம்-இந்துஸ்தானி பியாகு-தாளம்-ஏகம்.

கண்ணிகள்.

ஆதிமுதல் மானவா ... பக்தனும்
மாநிலம் மக்கள ... ... நாயகா
பாவா வல்லவெ ... ... யுன் ... ...
வடிவழகா ... ...
வரமருள்வா ... பதிமுருகா
வல்லமை காதலா ... சொல்லருக் கிறைவா
மக்களா ... (ஆதி)

பார்வையா முகத்துவா ... ... பக்தனுக்கருள்வா
மாநில மீதுயு ... பார்தன் ... ...
மார்க்கம் குராசநந் ... ... கோவலனின்
மாகறையா ... ...
மகசீலா ... ...
மதிமையின் ... ... மகிழுடன் ...
... ... பார்வொரும்(ஆதி)

சரஸ்வதி துதி.

அம்மா மதுரை மீனாக்ஷி என்ற வர்ண மெட்டு.

இராகம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

அம்பர மதுரமார் வாணி புகழ்
அரிய விதை பாணி அடைந்தேன்
அருமை சேரும் ராணி
அருள் புரிகல் வாணி (அம்)

அன்னவாகனன் மகிழ் தேவி மெய்
பதுமாசன பதுமக் ஜவி மறைந்தால்
அவக்குணம் மேவி
அடைந்திடுக்கு ந்தி (அம்)

தாதிற் கமலமலர் மாதி விதி
கடல்ருதிய பாதி விமறைந்த
கவளமற்ற நாதி
கவிருப காதி (அம்)

சதருணமுடையார் தாயே வின்
தாகோப்போற்று தாயேபன் கோவலன்
சரித்திரம் தேயே
சயமுடைய வாயே (அம்)

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் துதி.

மந்திரகர் குறைக்கிலை என்ற வர்ண மெட்டு.

இராகம்-[illegible]-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

காமனை வென்றிடும் தவமுனே அடிபணிந்தேன் மெட்டுருஷ
காமத் செய்ய வேணும் மெய்யனே இனிக்
காணும் வாழ்கும் மாதவமேமகிழ் காதலால் மனமாலே குடிக
கந்தனே கண் மண்ட மெய்யனே கருணைபுரி தருவாமுருக
செயனே வீரா ஜெயமேனே (கா)

கொண்டல் வண்ணன் தன்மருகனே அமரர்போற்றும் குமரா
கொய்ய கினிய முருகனே திருக் [குறிமறுக்
கொண்டுமாறுபேர்அன்பாலனே கோவிலாகில வாணிகோன்வினை
குட்டிச் சிறை இட்டவேலனே கொடியசூரனுடைய பேரை
வெட்டியே வதைத்த காலனே (காம)

மங்கைமாரிருவர்நாதனே அறுமுகனே திருமுகனே
வானவர் பணியும் பாதனே விதி
மாநிலம்புகழ் கோவலன் கதை நாவியம்பிட நீ கலன்புடன்
மாமயிலேறியே முந்து மனம் களித்து அருள் புரிந்து
மைந்தனுடை பாதை யான்வந்து (காம)

I-வது சீன்.

விவாக மஹோற்சவ மண்டபம்.

கோவலனுக்கும், கண்ணகிக்கும் திருக்கல்யாணத்திற்காகக் கோவலன் தந்தை தாயார், பந்து மித்திரர்கள் முதலாயினோர் சூழ்ந்திருக்கின்றனர்.

கோவலன் வருகை, சபை வணக்கம்.

இராகம்-மோகனம்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

நற்றேன் வந்தனம் இங்கே
தங்கியிருக்கின்ற சற்சனர் யாவர்க்கும் (நற்)

1. சாஸ்திர சம்ப்ர தாயமிக்க
தந்தையர்க்கு மந்தணர்க்கும்
சிந்தை யொப்ப வந்தமிர்ந்த (நற்)

2. தமிழறிவு நிறைந்த மிகேலன்
சம்பந்தம் கண்டின்பம்
கொண்டன் பின் பங்கென்றாக (நற்)

சரணம்.

வந்த கேரும் [illegible] தப்பு மன்னிப்பு
வைத்துள்ளாம் [illegible] ஒப்பும்
[illegible] [illegible] சபைச் சொற்படும்
[illegible] பெரியோரே
[illegible] [illegible]

(கோவலன்) தன் தந்தை மாசாத்துவான் செட்டியார் பாதத்தில் விழுந்து நமஸ்கரித்து, தந்தையே! மைந்தன் கோவலன் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

(மாசாத்துவான் செட்டியார்) கல்யாண மைந்தா! சுபமங்களம் நிறைவேறியாய் வாழக்கடவது.

(பஞ்சாங்கம் பிராமணன் அப்பா சாஸ்திரியாரும், குப்பா சாஸ்திரியாரும்) என்ன செட்டியார்வாள்! முகூர்த்த வேளை வந்து விட்டது. மாப்பிள்ளையையும், பெண்ணையும் மணப் பந்தலில் கொண்டு வந்து உட்காரவையுங்கள்.

(மாசாத்துவான் செட்டியாரும் [illegible] மைத்துனர் மாநாய்கன் செட்டியாரும்) சுவாமி! அங்ஙனமே தாமதமில்லாமல் இதோ அழைத்து வந்தாய் விட்டது. இனி, சாஸ்திரப்படி காரியாதிகளை நடத்துங்கள்.

(அங்கு சாஸ்திரியார்கள்) ஆஹா அப்படியே (என்று [illegible] முதலியானவர்கள் எல்லாம் பார்த்து) "கல்யாண பந்தம் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]" என்றும் (மாங்கல்யத்தைக் கோவலன் கையில் கொடுத்தும் கண்ணகி கழுத்தில் மாலை சூட்டும்படி செய்கின்றனர்) மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்குகின்றன.

கோவலன் மாலை சூட்டுகின்றான்.

வேணும் வேணும் திருவருள்புரி என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இந்துஸ்தான் தோடி. தாளம்-சாப்பு.

சரணம்.

மாதவி [illegible] கண்ணகையாள் [illegible] பெண்ணரசியாள்
அன்ன [illegible] நடை உடையாள் மேன்மைப்
பின்னல் சடை உடையாள் திகழும்
[illegible] [illegible] உடையாள் [illegible]

மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்கிடவே
மாதவ வேதியர் வாழ்த்திடவே
மாங்கல்யம் பூணவே இங்ஙனம் தானே
சங்கரன் பாதம் பொங்கமதாகப்
போற்றி போற்றி போற்றி (மாலை)

மாதவிக்கு யான் சூட்டினேனே
மாங்கல்யம் மாதர்கள் [illegible]
அந்த முன்னோர்க்கு வந்தனம் செய்தே
சந்ததம் வாழ்க எந்தனெழிற்கைக்
கொண்டேன் கொண்டேன் கொண்டேன் (மாலை)

மாலை சூட்டிய கோவலன் பத்தினியாகிய கண்ணகியோடு தோழர், தோழியரும் புடை சூழ, வேதவேதியர் சபையோர் முதலியவர்களுடைய பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்கரிக்கின்றனர். எல்லோரும் "சுபமங்களமுண்டாகுக" என ஆசீர்வதிக்கின்றனர். (அறைக்குட் செல்கின்றனர்.)

சபையிலுள்ளோர் யாவர்களுக்கும் தாம்பூல சந்தனம் பரிமாறுகின்றார்கள். வேதியர் முதலியோர்களுக்கு அன்னதானம், சொர்ணதானம், பூதானம், கோதானம் கொடுத்தனுப்புகின்றனர்.

(மாசாத்துவான் செட்டியார் வசனம்) மைத்துனர் மாநாய்கன் செட்டியாரைப்பார்த்து, மைத்துனரே! நமது கல்யாணத்தை ஏராளமான திரவியச் செலவு செய்து, சகல ஆடம்பரத்துடன் நடத்தி விட்டோம். இம்மாதிரி நம்மூரில் இதுவரை யாரும் நடத்தியதில்லை பெருங் கீர்த்தி வாய்ந்திருக்கிறதென்றெண்ணுகிறேன்.

(மாநாய்கன் செட்டியார் வசனம்) அத்தானவர்களே! தாங்கள் உரைத்தவையெல்லாம் சரியே! ஆனால் ஓர் காரியம் மட்டும் குறைவாயிருக்கிறது. அதாவது சதுர்க்கச்சேரி நடத்தாமல் இருப்பது பெருங் குறையென்றெண்ணுகிறேன்.

(மாச-செ-வம்) மைத்துனரே! ஆம்ஆம் உண்மையே! கட்டாயம் நடத்தியே தீரவேண்டும். அதற்கு எத்தாசியை அழைக்கலாம்?

(மாநா-செ-வம்) அதென்னவிதம்? என்ன திருக்கடையூராம். அந்த ஊரில் 'மாதவி' என்று ஒரு தாசி இருக்கிறாளாம். அவள் நல்ல ஆடுவாளென்று கேள்வி.

(மா-செ-யம்) ஆமாம் நானும் அவ்வாறே அந்த மாதவி என்பவள் ஆடல், பாடல், அபிநயங்களில் மிகக்கீர்த்தி வாய்ந்தவளென் னும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆதலால் அவளையே இன் றழைத்து விடுவோம்.

(மாதவியைச் சதிர்க் கச்சேரிக்கு அழைத்துக்கொண்டுவரும் படி தன் வீட்டுக் கணக்குச் சுப்பாபிள்ளையை யனுப்புகின்றனர்.)

3-வது சீன்.

தாசி மாதவியின் வீடு. திருக்கடையூர்.

மாதவி தரு.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-தோடி--தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

அச்சமோசி வானிலே ... தோனுமே கேளுவா
தேனுவா மோசி கேளுவா (அச்ச

ஐம்பூல [illegible] ஐம்பூல ப்யாரி
பெருவான்லி பெருவான்லி பெருவான்லி [illegible] வா (ஐம்பூ)

மைக்தேரா பஜா தமை மைக்தேரா பஜாரே
தாராமை தாராமை தாராமை ஹா (அச்சா)

மாதவியின் செவிலித்தாய் செல்வம் என்பவளும், மாதவியும் உல்லாசமாய்ப் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

(கணக்குச் சுப்பா பிள்ளை) வீட்டில் நுழைந்து, யாரம்மா! இங்கே மாதவி யென்பவள் யார்; அவள் வீடெது?

[மாதவியானவள்] ஐயா! இதுதான் [ஆசனமளித்து] உட்காருங்கள்; வந்தது என்ன விசேஷம்?

(கணக்கு-சு-பி-யாள்) அம்மா! காவிரிப்பூம்பட்டினம், மாச் சோட்டான் செட்டியார் வீட்டுக் கணக்குப்பிள்ளை. எங்கள் எஜமானர் குமாரர் கோவலன் செட்டியாருக்குக் கல்யாணம். இன்று சதுர்க்கச்சேரி. உம்மையழைத்து வரும்படி அனுப்பி இருக்கிறார்கள், அதற்காகவந்தோம். தாம்புறப்படவேண்டும்.

(மாதவி-யாள்) ஐயா! யான் வருவதில் தடையில்லை. வருவதானால் தினம் ஒன்றுக்கு லக்ஷம் பொன் தரவேண்டும். அதில் இப் போது ஐம்பதினாயிரம் பொன் கொடுத்துவிடவேண்டும். அன்றியும் அங்கிடம் வந்து நான் கேட்கும் கேள்வியின் விடையி னால் மட்டுமே சதிர்நடனஞ் செய்வேன், இல்லையேல் இந்த ஐம் பதினாயிரம் பொன்னையும் கொடுத்துவிட்டு வந்துவிடுவேன், சம்மதமானால் வருகிறேன்.

(க-சு-யம் தனக்குள்) இதென்ன பெருத்த அநியாயமிருக்கிறதே! என்ன செய்கிறது! கட்டாயம் கூட்டிக்கொண்டே போக வேண்டியிருக்கிறது. அம்மா! நீ உரைத்தது சரி, உன்னிஷ்டம் போல் இதோ பொன்களைப்பெற்றுக்கொள். புறப்படுவோம்.

[காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற்குப் புறப்படுகின்றனர்.

4-வது சீன்.

காவிரிப்பூம் பட்டினம்.

கோவலன் விவாஹ மஹோற்சவ மண்டபம்.

[கணக்குச் சுப்பா பிள்ளை மாச்சோட்டான் செட்டியாரிடம் மாதவி கேட்டுக்கொண்ட சமாச்சாரங்களைத் தெரிவித்துக் கொண் டிருக்கின்றார். அவர் அது சரியென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்.]

மாதவி கச்சேரிக்கு வருதல்.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-கமாஸ்-தாளம்-ரூபகம்.

ஜோர் தார தாரமையே ஹா ... கைகல்ஹாய் தயாங்கரோ
தோரிநாரே னாருலார ... பஜா தாத ஹாய் ஹாய் (ஜோர்)

நாடுதோறுஞ் சென்று நாடு நீதென்று
தெரிவை மாதே பணைக் கடனாக் கொண்டோர் (பெண்)

மாதவி கோட்டான் செய்யுமாறு விருத்தம்.

புத்தியில் சிறந்தோர் போற்றிப் புகழ்தருமோர் மாயாதர
வித்தகியே யிது நடந்தக்கால் பெண்ணீர் தனியாளென்னும்
உத்தமி சுத்தன் நெஞ்சில் உள்ளதை யுரைப்போமாகில்
சுத்தமாக விவோம் தடையின்றி இயம்புவீரே.

(மாத-தெ-வம்) மாதவி உன் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிப்பா
யாக்கில் அவ்வாறே செய்து விடுவோம்,

(மாதவி-வம்) தூய செட்டியார்களே!

ராகம்-இராகம்-கேதாரம்-தாளம்-ஆதி

கண்ணிகள்.

ஆசைகொண்டு மாலை செலுத்தினேனே
யார் கழுத்தில் விழுமோ
அவரே யென் நாயகர்
அவனியில் குரைந்த வர்த்தகம்
மிகு ஆனந்தம் உடையென் சுகி (ஆசை)

(மாத-வம்) நீங்களெல்லாரும் சம்மதப்படுவதாக என்னுடன் பிறந்தது
பாசத்திற்க்கு நிர்த்தனஞ் செய்யும் சமயம் இந்த இச்சைமாலையை
யெறிந்தால் அது விழப்போகிறதோ, அது யாருடைய கழுத்தில் விழு
கிறதோ அவர்களை நான் அநாதனாக்கொண்டு பேரன்புடன்
கிருமைப்போல், பணத்தையிழந்தும், தாம்புலம் பெற்றுக்கொள்ளுவேன்.

(மாதுரு-செ-வம்) மாதவி உன் இஷ்டப்படி செய்யத் தடையில்லை.
நிர்த்தனம் செய்யலாம், பார்ப்பவர்கள் பிரமிக்கும்படி
செய்யவேண்டும், உனக்கு நாங்கள் அதிகமாகச் சொல்ல
வேண்டியதில்லை, இதோ தாம்பூலம் பெற்றுக்கொள்.

சபைக்கச்சேரி.

[சபையிலுள்ள எல்லாரும் மாதவி வீசும் மாலையானது
தம் தம் கழுத்தில் விழவேண்டுமெனக் கடவுளை வேண்டிக்கொண்ட
மிகுந்த ஆவலோடு இருக்கின்றனர்.]

மாதவி நிர்த்தனஞ் செய்தல்.

யா பத்தன் பஜாரு என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-பார்வதி-இந்துஸ்தான். தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

திரு மீனலோசனியே மிரு
மென்மைபுகழ் திரு மலரடி கருணையே (மீன)

அநுபல்லவி.

தேனுறும் கடம்ப நகர் வாழ்
சிவ சாம்பவி தக் தரியே
தியாகேசர் மகிழ் கரியே (மீன)
பாண்டியனின்ற சேயே
பரிபூரணி வரு வாயே
பாணிடத்தமர்ந்த திரிபுரையே (மீன)
வல்ல மருடசம் மாரி
மாதங்கியே மிகு வீரி
மருள் நீக்கி யருள் புரிகுவாயே (மீன)
மாமணமாலை தன்னுடன்
மகிழ்ந்தே கோவலன்
மன்னான் கழுத்தில் விழச்செய்வாய் (மீன)

[மாதவி வீசும் மாலையானது கோவலன் கழுத்தில்
விழுந்து விடுகிறது.

கழுத்தில் மாலை விழுந்த கோவலனைப் பார்த்து
மாதவி ஆசை புறுதல்.]

விருத்தம்.

கன்னியமாம் திருமதி ரூபனிவர் மாமதனோ சுகலை வாசுநீ
வெண்கலையைச் சூடியநற் சங்கரனோ கலியுகத்து மெய்யன் கப்பரி
மன்னியனோ தேவர்பணியிந்திரனோ முன்னாள் காண்மகிழ்ந்திடாய்த
புண்ணியமே இவ்வுருவாயெந்தன் முன் வந்தெனைப் புகலுவாயே.

(மாத-வம்) ஆஹா! என்ன உருவம்? என்ன பருவம்? என்ன
அழகு? நீண்டு சுருண்ட கரிய கூந்தலையும் அன்றலர்ந்த அழகிய
நெற்றியையும், பரந்த மார்பினையும், நீண்ட கரங்களையும், செந்தாம

லைப் புஷ்பம் போன்ற குவித்த தனங்களையும் பார்க்கும்பொழுதே, நான் அங்கம் பரவசமாகின்றது. மாதாவாய்ப் பிறந்தோர் இப்பேர்ப் பட்ட பெண்மணியை யன்றோ மணஞ்செய்து வாழவேண்டும். யான் செய்த தவமே மாதவியும் அவள் அழகில் விழுந்திருக்கின்றது. அவளுக்கு அது தெரியாதபோதும் நல்லது அழைக்கின்றேன்.

மாதவி கலித்துறை.

கோவலரே கங்கையாத முழுமுறியே
ஆவா கருதி அருமை பெற்ற அருமணியே,
நாவாற் சுவையாய் புகழ்ந்தே செய்த நற்றவமே
[illegible] என்னுடைக்கு இன்றிங் காவிருந்த மன்னவனே

கோவலனுக்கும் மாதவிக்கும் தர்க்கம்.

தரு.

இராகம்-பார்ஸி-இந்துஸ்தானி, தாளம்-ஏகம்.

கண்ணிகள்.

மா- எழுந்திருந்து உடன் வாரும் [illegible]
கோ- [illegible] மனைக்கு போய் இடம் மங்கையே
மா- [illegible] போகவே காலமாகும் [illegible]
கோ- [illegible] வந்தாலிங்க என்ன செய்வது
மா- நான் வீட்டில் தானே இருப்பேனப்போ [illegible]
கோ- [illegible] முன்விட்டு இருக்கவேண்டும் பெண்
மா- இது தெரியாத மனிதருண்டோ எழுந்து விரைவில்
வாரும் வாரும்
கோ- என்னடி [illegible] இரையாமல் செட்டிச் செல்லடி செல்லடி
[illegible] பெருமை செல்வாய்.

(கோவ-லம்) அடி பேதாய் நீயோ பேசு, யாரோ செட்டி. மகன் என்னை உன்னோடு வரவேண்டுமென அழைப்பது நியாயமன்று பாரேன் மாடியின் கீழ் இருக்கிறவர்கள், அன்றியும் உங்கள் குலத்தின் தன்மைகள் நல்லாம் என்று அறிந்தவன்.

(மாத-லம்) [illegible] என்ன அறிந்திருக்கின்றீர்?

கோவலன் கலித்துறை.

உண்டான சொத்தை யபகரிக்க செய்ய உமக்கு நிகர்
உண்டா உலகில் என்றேதி யெல்லா முறிஞ்சி விட்டுப்
பண்டாரமாக்கி யனுப்பிவிடச் செய்யும் பரத்தையரைக்
கண்டாலும் பாவம் கனவிலும் உன்னைக் கருதிடேனே.

(கோவ-லம்) தாசி! இன்னும் உங்களுடைய தொழில்களைக் கேள்.

பத்தினிச் சாதிப்பெண்மானே என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-பியாகு, தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

பத்துப்பணம் கையில் தந்தால் விட்டவந்தால் மையல்கொண்டால்
பகலே சல்லாப சல்லாப என்பீர் அந்தப்
பயலவன் வறண்டுமே போனால் செயலில்லை வெளியிட வென்பீர்
பாசாங்கில் வல்லபக்காரி படு
தாசிகளே மோசக்காரி (பத்)

பித்தனை போலவே மினுக்கி முகம் தலக்கி மனம் கலக்கி
வலைக்கு அந்தோ
பெரும் போய்விடுவீர் மோசம் சத்தியம் சாகிறீரே
பித்துப் பிடித்தவன் மக்கள் செய்வீர் தொக்க
போனை மறந்திட செய்வீர் (பத்)
[illegible] மறந்திட

அங்கத்தில் பாவாடை கட்டிடுவார் [illegible] கூட்டு மையல் [illegible]
அன்பா யழைத்திடுவீர் [illegible] கேட்டு அங்கு
அறியாதவ னானாலும் மரியாதையே யொதுபேசி
அப்பொழுதே படுமோசம் செய்வீர்
ஆடும் அதனால் பெரும் நாசம் (பத்)

(கோவ-லம்) மாதவி என்னும் வேசியே! தூரமாகச் சென்றுவிடு.

மாதவி தரு.

ஸ்ரீ ராமச்சந்திரனே என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இந்துஸ்தானி-பார்ஸி, தாளம்-ஏகம்.

கண்ணிகள்.

மங்கை குண கரனே
மன்னவ பார்மேனு தரனே
தங்க திருமேனி பனே - வா - வா - வா
வாரும் செய் விநய காதுநீ
வந்து சேராயிப் போது நீ (மங்)

வந்தால் துணையோ நமது
சிந்தை மகிழ்வா மெனது
சொந்த நகரிப் பொழுது செல்லோம் நாம்
பந்தகாச குணமென வருவீர் (மன்)

மன்னவா இப்போதும் இடம்
சொன்ன மொழிபோ லிப்பிடம்
மாறிடு மாமென்று திடம் கொள்ளாநீர்
விவ்வாசமென மடக்கேன் போசமே (மன்)

போக நினைவிலே பிர
போச னிப்படாது பிர
கார மேபொருந்து விளை வாய் வாரும் (மன்)

(மாத-வம்) சுவாமி! நாங்கள் எவ்வளவுதான் எவ்வளவு கடிக்கரைத்தபோதிலும் எனக்குச் சொந்தமாகவிட்ட தங்களை விட்டுச் செல்வேனென்று கொஞ்சமும் நினைக்கவேண்டாம். வாரும் கள் போகலாம்.

(கோவ-வம்) அடி கள்ளீ! என்ன வார்த்தை மொழிகின்றீர்? காட்டுக்கா உனக்கு யான் என்ன சொந்தமாகி விட்டேன்? பாட்டுக்கும் பொருள் பறிக்கும் பாதகியே! பாவகைமேடருபாவி வேசிக் கூட்டத்தின் குணமறியாமல் உன்னிடம் யான் நம்பினேன். பெண்ணென்று பார்த்தேன். ஓடிப்போ பாவியே.

(மா-வசனம்) செல்லமாட்டேன்.

(கோ-வம்) இதோ உன்னை அடித்துத் துரத்துகின்றேன் பார். ஏவலாட் சேவகர்! இவளை உடனே அடித்துத் துரத்துங்கள்.

எல்லோரும் அடித்துத் துரத்த ஆரம்பித்தனர்.

மாதவிக்கும் கோவலனுக்கும் தர்க்கம்.

உன் பேரென்னடி என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் - பரசு - ... தாளம் - சாப்பு.

கண்ணிகள்.

மாத- மன்னா நித்திரையோ
கோ- என்ன நான் கேட்கிறாய்

மாத-எந்தன் மாலையை
கோ-உந்தன்-மாலை யெங்கே யடி.
மாத-உம் கழுத்தில் பாரும்
கோ-தூக்கோ கோ வீதேது
மாத-உமதுமுறை யாரைக்கேளும்
கோ-கேட்ப தென்ன நீ வாங்கிக் கொள்

[கோவலன் மாலையைக் கழற்றிப்பார்க்கிறான். கழற்றவரவில்லை.]

(கோ-வ-ம்) ஏ ஜெகதீசா! இதேது ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது.

இராகம்-புன்னாகவராளி-ஆடதாளம்.

கண்ணிகள்.

கழுத்தில் விழுந்தமாலை கழற்ற முடியவில்லை
காரிகையே யிது யார் குதே
சக்தியும் ஏப்பமும் யாருமில்லை மழுக்கக்
காரணமென்ன வென்றறியேனே
கல்யாண காலத்திலிந்த விலங்கமேது
அன்பாக வல்லவோ அணைக்கத்தப்போது
மகலே வாரா இது நின்... (கழு)

(கோ-வ-ம்) ஏ கருணாகரா! இதென்ன விபரீதாலமோ தெரியவில்லை! எத்தனையோ ஆயுதங்களால் அறுத்துப் பார்த்தும் அறுபடவில்லை. இந்த மாலையையும், இம்மாதையும், என்னையும் வருந்தச் செய்வதற்காகச் சிருஷ்டித்தாய்போலும். இதுவும் உன் திருவுளச் சம்மதமோ.

விருத்தம்.

மாலையோ கழுத்தைவிட்டு வருவதற் கேதுவில்லை
மாலையை வாங்கிடாமல் மங்கையும் போவதில்லை
மாலையாய் சேர்ந்த எந்தன் மனத்துயர் தீரவாக
மாலையாய் இந்நேரம் வந்தருள் செய்குவாயே.

(கோ-வ-ம்) மாதவி! உன்னுடைப்பட்ட மாலையைக் கழற்றவே முடியவில்லை. உன்னிஷ்டப்படி உன்கூட வருவதற்கும் என் மனமிடங்கொடுக்கவில்லை. ஆனால் இவ்விரண்டு விஷயங்களையும் நீக்கி, வேறு எதைச் சொன்னாலும் கேட்கத்தயாராக இருக்கிறேன்.

(மா-வ-ம்) [உடனே மாதவி தான் கொண்டு வந்திருக்கும் வசிய மையை வெற்றிலையில் தடவிக்கொடுக்கத் தீர்மானித்து] பிரியரே யான் கொடுக்கும் தாம்பூலத்தையாவது பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

இராகம்-மோகனம்-தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

தாம்பூலத்தைத் தரித்துக் கொள்வீரே
சாதயல்லா ளேகுவேன் ஐயனே கோவநேசன்
தாரணி யோர்புகழ் தீரகுணகரா (தாம்)

தருநிற தருணியைத் ஆசையே சிறந்திடல்
மதிநிதி னென்றார் சென்றிடுவேன்
காமதமாகுவ நால்விரை வாய்த்தரும் (தாம்)

(மா-வ-ம்) தங்களுடைய அபிப்பிராயம்போல் என்னோடுவர வேண்டாம். மாலையையும் தரவேண்டாம். நான் தரும் தாம்பூலத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, சந்தோஷமாய் விடை கொடுத்தால் போய்விடுகிறேன்.

[தானே வெற்றிலையில் மையைத் தடவிக் கொடுக்கிறாள்.]

(கோ-வ-ம்) எங்கே அதையாவதுகொடு [வெற்றிலையை வாங்கித் தின்கிறான் (உடனே மாதவியின்மீது ஆசையுள்ளவனாகிறான்] அந்தோ பரிதாபம். யான் அறியாமையாலன்றோ வீணாக மாதவியைத் துன்பம் செய்துவிட்டேன். ஆஹா ஹா! அவள் தாம்பூலம் கொடுக்குங்கால் அவளுடைய அழகிய கரமானது என்மீது பட்டமாத்திரத்தில் ஏதோ ஒருவிதமான இன்பம் நுகர்ந்தேன், கண்மணி மாதவி

கோவலனுக்கும், மாதவிக்கும் தர்க்கம்.

பார்ஸி தர்க்க வர்ண மெட்டு.

இராகம் - கமாசு - தாளம் - சாப்பு.

கண்ணிகள்.

மாத-போய் வருவேன் சுவாமியே போய்வருவேனுன்
கோ-நுவலவே நீ யென்னைவிட்டுப் போகலாமோதாய்
மாத-நியாயமில்லை யென் றுமுன்னே நீர்சொல்லிய தேன்

கோ-நானெப்போது சொன்னேனடி நாரி யெப்படியேன்
மாத-நாட்டிலுள்ளோர் கேள்வார்களோ கூட்டி நான் போகேன்
கோ-வாட்டுகிற உந்தனுடைக் கோட்டியானேனே
மாத- நீ வம்பு செய்யாதே
கோ- காலிற் கும்பிட்டேன் மாதே
மாத- இது செம்புச் சொல்தானோ
கோ- எனக் கின்பம் நீ தானே
மாத- கிட்டிவா போவோம் (போய்)

(மாதவியைப் பின் தொடர்ந்து கோவலன் செல்கின்றான்.)

கூடியிருந்த சுற்றத்தாரனைவரும் மாதவியையும், அவள் துணைவர்களையும் அடித்துத் துரத்துகின்றனர். அவள் திருக்கடையூரில் தேரோடும் வீதியென்றே சொல்லிக்கொண்டு போகின்றாள். பின் தொடரும் கோவலனை எல்லோரும் இழுத்துப் பந்தோபஸ்து செய்யும் பொருட்டு ஓரறையில் போட்டுப் பூட்டிவைக்கின்றனர். அவன் அக்கணமிரவில் வீட்டின் ஓட்டைப் பிரித்து, வெளியேறித் திருக்கடையூரை நாடிச் செல்கின்றான்.

4-வது சீன் திருக்கடையூர் வீதிகள்.

ஆலமர மென்ற நியதாரோ என்ற ஜாவளிமெட்டு.

இராகம்-காம்போதி. தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

திருக்கடையூரென்ப இதுதானோ இங்கு
தேரோடு வீதியென்ப இதுதானோ (திரு)
மாதவிவீடென்பது இதுதானோ விலை
மாதர் வசிக்குந் தெரு இதுதானோ (திரு)

ஷை தரு வேறு வர்ணமெட்டு.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-தாளம்-ஏகம்.

கண்ணிகள்.

திருக்கடை யூரதிலே தேரோடும் வீதியிலே
இருக்கிறாளென் றெண்ணி— பிரியமிய மாமயிலே

...வீட்டைத் தேடியல்லோ இவ்வுலகெங்கும் சுற்றுகிறேன் [illegible]

(கோ-வ-ம்) நான் செய்த தவமெல்லாம் ஒருருவாய்த் திரண்டு வந்த என் அருமைக் கண்மணியாகிய மாதவி! உன்னை இவ்வுலகெங்கும் தேடியலைகின்றேன். அகப்படவில்லையே. நீ வசிக்கும் மாளிகை யாதோ தெரியவில்லையே. என் ஆசைக்கனியே! எப்போது காண்பேன். (என வீதிதோறும் தேடிப்பார்த்து வருகிறான்.)

தேடிக்கொண்டு வரும் கோவலனை மாதவிகண்டு, மிக்க உபசாரத்தோடு தன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்கின்றாள்.

நாயே நமஸ்காரம் என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

சுந்தரரே வாரும் களிப்புடனே காட்டாரும்
[illegible] நீரும் மறந்திட்ட மோகமும் [illegible]
வருத்தத்தைத் தீரும் மன
வருத்தத்தைத் தீரும்
வணக்கமுடனே யென்றனுடன்
இணக்கமாய்ச் சேரும். (சுந்த)

கோவலன்.

மாதே மன்னனைத்தேடி [illegible] வருத்தி நாடி
தேனே இங்கு நாடிச் சிறப்புடனே தேடி வந்தேன்
தேனே கூடி வந்தேன்
தேனே கூடி உன்
சிறந்த புயமீதே தழுவவாய்
[illegible] (மா)

என்னுரை மன்னவா என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் - புன்னாகவராளி - தாளம் - சாப்பு.

பல்லவி.

என்னுயிர்த் துரையே [illegible]
இச்சகமீதில் நான் வந்தோ [illegible] (என்)

அநுபல்லவி.

மன்னவா வருவாய் என்னைப்போல் மனம்
[illegible] பக்கம் வரவேணும் (என்)

சரணம்.

ஆனந்தம் பெருக [illegible]
அழகிய மெத்தையும் [illegible]
அன்பாய் கட்டவே [illegible]
[illegible] (என்)

(மா-வி-ம்) என் தந்தைக்கு இசைந்த அற்புதப் பிரியா! தாங்கள் எப்போது வருவீர்களோ என்று ஏக்கம் அதிகரித்தவளாய் அன்னம் ஆகாரங்களில்லாமல் வழிமேல் விழிவைத்து, எதிர்பார்த்த வண்ணமாகவேயிருந்தேன். இப்போது தங்களைக் கண்டேன். அளவில்லா ஆனந்தமடைந்தேன்.

(கோ-வ-ம்) மயிற்சாயலும், குயிற்மொழியையும் வாய்ந்த மாதவி! யான் [illegible] பிரிந்திருந்தேன் [illegible] இப்போது தான் சந்தோஷமுற்றேன் கண்மணி.

பேசாதிருப்பதென்ன பெருமையோடி என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-காம்போதி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பொன்னே [illegible]
பரிதவிக்கிறேன் [illegible] (பொன்)

கண்ணே கோகிலமே தனி வந்தேன்
கருத்திற்கிசைந்த பொருந்த இருந்த (பொன்)

விருத்தம்.

மாநில [illegible] கண்கண்ட தெய்வமான
[illegible]
[illegible]
[illegible] இந்த

[illegible] முன்னே
[illegible]
[illegible]
[illegible] (பொன்)

(கோ-வ-ம்) மாதவியே! மாதவி! [illegible] ரூபம் போன்ற உன்னுடைய திருமுகமானது இன்று ஏதோ [illegible] வாட்டமுற்றிருப்பதாகக் காண்கிறதே! என்ன காரணம்?

(மா-வ-ம்) புண்ணிய மிகுந்த பிரபு! தங்களுக்கு ஆகிய [illegible] எனக்கு என்ன வாட்டம்? [illegible] இல்லை. [illegible] மாட்டுவினைக் [illegible] தெரிந்த [illegible] தங்கள் [illegible].

(கோ-வ-ம்) பேதாய்! இவ்வளவு தானா? இதற்காகவா [illegible] வேண்டும்? இதோ நான் இஷ்டப்படியே செய்து [illegible] கொண்டு வருகிறேன். இனிமேல் [illegible] பற்றியும் [illegible].

கோவலன் தன் பிதா மாசாட்டான் செட்டி-யாருக்கு விதித்த வரைவு அனுப்புதல்.

விருத்தம்.

திருமருவு [illegible]
[illegible] தந்தையே யின்
[illegible] பாதத்தை [illegible] யுடன்
[illegible] சொல்லிவரும்
[illegible] பாதவிராம [illegible]
[illegible]
[illegible] பணிரண்டு கப்பல்
[illegible]

இங்ஙனம்

தங்கள் அருமைக் குமாரன்,

கோவலன்,

திருக்கடையூர்.

(கோ-வ-ம்) வாராய்! வேலைக்காரன்! இந்த விருத்தத்தை [illegible] பூம்பட்டினத்திலுள்ள என் தந்தையிடம் கொடுத்து, [illegible] திரவியத்தை [illegible] கொண்டு வா.
[illegible]

கோவலன் தரு.

செந்தில்மாநகரந்தனில் மேவிய என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-தேசிக [illegible]-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

தன்னையே படைத்த நான் கண்ட — மான் முதல்
காட்டுங் கொண்டேனடி — மாதே மன
வாட்டந்தைத் தீர் செழுத் — திருமே தன்னை
வாய்க்குமயில் — செம்பொலாடியி
குயிலேயடீ — நம்பினோனடீ
தன்மையான மானாதால் — நீயே என்றன்
ரஞ்சிதமே அன்பாய் — வாரோ! (கண்)
நெஞ்சமகிழச் செய்
மந்தமாருதம் வீசுவதால் — சபம
மஞ்சத்தனிலே ரு — பேரும் சென்றால்
சஞ்சலங்க ளெல்லாந் — தீரும் வீரி
மாகிலம் புகழ் — இக்குன்றுணை
வாகா அன்புடை — பார்பாதத்தினை
மங்களாகர மான — பணிந்து
வாத்தியத்தோடு காம [illegible] — [illegible] பாடி — கொஞ்ச
சேர்த்திபாய் வாழ்வோம் வி — சேதி (கண்)

காவிரிப்பூம்பட்டினம் சென்ற வேலைக்காரர்கள் வந்து

பிரபு! இதோ பணிரண்டு கப்பல் திரவியம்

தங்கள் தந்தையிடம் வாங்கிக் கொண்டு

வந்து விட்டோம்.

(எனத் தெரிவிக்கின்றனர்.)

(கோ-வ-ம்) மாதவி என்னுயிர் என் அருமை [illegible]! இதோ பார் பணிரண்டு கப்பல் திரவியம் வந்து விட்டது. உன் இஷ்டப்போல் ஆடையாபரணம், மாடமாளிகைகளைப் [illegible] கொள். போதாதென்றால் இன்னும் தருவிக்கிறேன்.

(மா-வ-ம்) தனவசியம் நிறைந்த கண்ணாளா! [illegible] தோதும். போதாவிட்டால் பிறகு தருவித்துக்கொள்ளுவோமே!

கோபாலன் தரு ருவைசாதம்.

இராகம்-பேகடை-தாளம்-சாபு.

பல்லவி.

சல்லாபமாயிருப்போம் — வாசகர் சபையில்
சந்த்ரவதனியின்று — சம்ப்ரமமாகவே — (சல்)

அநுபல்லவி.

பொல்லாத் கொடுமையிப் — புவியின் மீதில்
புகழ்ந்தேத்திடு — மதன்பரமீதில்
சொல்லாலே தடுத்திட — வேமைக்கு தயில்
சோக்காயிருவரு — மாய்க்கு செம்மை — (சல்)

சரணம்.

தாவள்விட்டில் — கஸ்தூரியுடனே
சாரக்கநே — சவ்வாதுடனே
சந்தனக்கட்டையோடு — தங்கம்போலச்
சவுக்கு ... — தங்கமயம்
ஐம்பாக்கட்டை — தமிழாப்பாணு
எங்கும் புகழாப் — பில்லாவினைச்செட்டி
இன்பமிகும்புல் — ... மிக்கார்
இங்கிலீஷ் தார் ... — ... நல் கொத்தும்
இசை ... — பாகவிருப்பதாம்
ஆகிய ... — ... வன்முந்த
... போட்டி
... மீட்டு
பாரில் சிறந்தநவ் ... — ... சாட்டு
... — ... சாட்டு — (சல்)

சந்தோஷமும் ... — ... பாட்டு
இங்கிலீஷ் கோட்டிசை — இசையும்பாட்டு
தில்லானா டப் — பாகெனுவில்டாம்
தெம்மாங்கு — லோலம் ...
நாவலி வண்ணம் — தமிழ்க் கீர்த்தனைப்பா
சமிஞ்யபதம் — ... இனிப்பாகும்
... — வர்ணத்திருநிபாக
... கீர்த்தனை — ...

தந்திருவாசகம் — நாற்றிருவருட்பா
விருத்தம் கலிப்பா — ... கலித்துறை
வெண்பா ஆசிரி — யப்பா சந்த
விருத்தம் பஃறொடை வெண்பா கலித்துறை
மிக்க விசித்திரமுற்றும் — மதுர
மோகனம் பைரவி — பூரி கல்யாணி
முகாரி சுருட்டி — தோடி கல்யாணி
இன்னும் பலவித — கலைகளுடன்பாயச்
சரசப்பிரிய — ஆனந்த சகாரு
காம்போதிகை — ஆனந்தபாரு
பரமானந்த பைரவி — ...
வைரவியுடன் பூபாள — முகவிய
பலபல ராகப்பண்ணுடன் — கூடி
பாவலருடையார் பதத்தையும் பாடி — (சல்)

(மா-வ-ம்) கண்ணா! தாங்கள் அன்புடன் பாடிய பாடல்களைக் கேட்டு, மிக்க ஆனந்தப் பரவசமானேன்.

(கோ-பா-ம்) அரிதிரு ... சேர்த்துச்செய்யும் தோகை யே! நமது ... உனது ... முடிகைச் செல்வாரின் இராகமானதை பாடக்கேட்க வேண்டுமென்று ஆவல் அதிகரிக்கின்றது ...

(மா-வ-ம்) நாதா! தாங்கள் விரும்பியவண்ணமே பாடுகிறேன்.

இராகமாலிகை-தரு.

பல்லவி.

ஜோராகக் கூடிப்பாடுவோம்
சதிராய் மீட்டி — (ஜோ)

அநுபல்லவி (ஸ்ரீராகம்.)

ஸ்ரீராகமென் முருகனை முருகன் மீது
... தாதருகிய ...
திருப்புகழை ... — (ஜோ)

சரணங்கள் (கானடா ராகம்.)

... — ... காம்புரி ...
... — ... — (ஜோ)

தோடி ராகம்.

கந்தனையே யனையரு நாதகர் தேவே [illegible]
காடு பேயினன் விரைந்தோடி வரும்படியாய் (தோ)

மோகன ராகம்.

சாமர்த்தியமாகவே சமித்தத்திலென்றெவரும
சாத்திமேம்படுமெனர [illegible] (தோ)

சாவேரி ராகம்.

விளங்கும் கயம்பர்க்காச்சு வில்லவெயாழிக்குந்தொங்கோர
[illegible] நாசுழிப்புடன்வாவென்று (தோ)

கல்யாணி ராகம்.

இனியபெண்களேயுடையாருடு [illegible] முன்றுதேகோணி
[illegible] சொல்லும் சசீர குணகல்யாணி (தோ)

பைரவி ராகம்.

அப்பனிமெய் [illegible] உடைப்பாச்
[illegible] யன்பாக இருபேரு பாதகமெல்லாரு (தோ)

(இருவரும் உல்லாஸமாகக் காலம் கழித்து வருங்கால் ஒர் நாள்)

(மா-வம்) சுகதசல்லாபர்! நாம் இதுகால பரியந்தம் இருந்த [illegible] உல்லாசமாகக் காலங்கழித்து வந்தோம். [illegible] [illegible] ஒன்றுண்டாகின்றது. [illegible] [illegible] கேட்கின்றேன்.

(கோ-வம்) [illegible] செய்யும் மாதவி! ஒரு [illegible] வேண்டாம் [illegible]

இராகம்-மோகனம். தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்

கோ- என்ன சொல்ல | சொன்னதும் நான்
அன்னமேபேசுட | போனிலுயு

மா- [illegible] | [illegible] பிழைப்ப
தெக்கேகாண் | சொன்னு

கோ- என்ன [illegible] | [illegible] டமானம்
உன்னைக்கண்டு | [illegible]

மா- [illegible] | யாகச் சொல்லம்
இப்போதே | நீசெய்குவீர்

கோ- என்ன புதுமை | போராகிறாய் மாதவி

மா- இதுவெனில்-மலரணை-மிசையுனை-மருவிட
எனது மனமதிற் கொள்வாது.

(கோ-வம்) பேதைமைவாய்ந்த பெண்மணி! உன்மனது இன்று இவ்வாறு ஆனதைப்பற்றி மிகவும் ஆச்சரியமுறுகிறேன். ஆயினும் பரவாயில்லை, உன் இஷ்டப்போலவே செய்து தருகிறேன்.

விருத்தம்.

புத்தியிற்சிறந்திலங்கும்பொற்கொடியாமேகமேனாய்
[illegible] சொற்றுடன்போற்றிசெய்யும்
[illegible] காத்தெக்காளும்பாரம் [illegible] தகசன்
சுத்தியமான நாதம் தாசனென் றறிகுவாயே.

(கோ-வம்) கண்ணுருவமைக்காதற்கிளியே! உயிரும், உடலும் போல வும் புஷ்பமும், வாசனையும் போலவும் மணியும், ஒளியும் போலவும் என்றும், என்னையும் போலவுமிருக்கிற நம்மிரு வருக்குள் சத்தியம் வேண்டுமென்றனை. அதனால் எனக்குச் சந்தோஷமே யொழிய வேறில்லை.

(சல்லாபமாய்க் காலம் கழிக்கின்றனர்.)

5-வது ஸீன். காவிரிப் பூம் பட்டினம்.

கோவலன் மாளிகையின் பின்புறத்திலுள்ள நந்தவனம்.

மாதவி தன் சகிமார்களுடன் உலாவிக்கொண்டிருக்கிறாள்.

அருமையாய்த்தோணுமே யாரோ என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-கமாசு. தாளம்-ஏகம்.

நாணிச்[illegible] | [illegible]
காடுமேனிதனக் | [illegible] வெகு சுகந்தம்

கண்டுமலரில் மதுவுண்டு | குலாவிக்காரம் செய்ய
[illegible] | [illegible]

மக்கமயூரமும் | [illegible]
[illegible] | பஞ்சவர்ணக்கிளிபேசும்

கோகுகிர் [illegible] | [illegible] போகும்
[illegible] | [illegible]

[கண்ணகி சகியோடு உள்ளிவருங்காலப்பத்தில் இருந்த கன்றுக்குட்டியை உற்றுநோக்குகின்றாள் கழுத்திலுள்ள தாலி நோக்குகின்றது.]

(கண்-வாம்) சகி! என்னடி ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது?

(சகிகள்-வாம்) என்ன அம்மா! என்ன?

கண்ணகி தரு.

பாண்டிய குமாரியான பாவையல்லவோ என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் காம்போதி. தாளம்-சாபு.

கண்ணகி.

தரையிலே கழுத்திலிருந்த தாலியேதடி.
சக்கிலியோமாகச் [illegible] சாத்துவாயடி.
[illegible] தங்கவிலிக்க [illegible] மாமுகன் போனானே
மாதேவிட்ட வாதுக்[illegible] மைதவனானெக்கடி (ஸ)

(கண்-வாம்) அடி! என் கழுத்திலிருந்த தாலியேது? என்ன மாயமா மென் ஏற்பட்டிருக்கிறதே! என்ன காரணம்?

(சகி-வாம்) அம்மணி! தங்களை [illegible] மாசி [illegible] கோவலச் செட்டியார் என்[illegible] தங்கள் [illegible] கொடுத்து, மாக்கல்ய [illegible] சமயத்தில் [illegible] வந்[illegible] திருக்கடையூர் மாதவி என்ற தாசி மீது மோகமுற்றுச் சென்றிருப்பதாகவும், அவிடத்திலேயே இருப் பதாகவும் சமாசாரம் அம்மா!

(கண்-வாம்) என்னடி! என்ன ஆச்சரியம்! கோவலன் [illegible] மாதவி [illegible] எனக்கு [illegible] [illegible] ஜோதியோ, [illegible] அறியாத [illegible] பொருள் கொடுப்போர் [illegible] எல்லாம் காதலி [illegible] [illegible] அவர் [illegible] பதக்[illegible] அடைந்[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பேரோ?) ஈ தெய்வமே! என் [illegible] தேடிப்போய் [illegible] தெரியவில்லையே!

தரு மெட்டு.

பன்னிருவருடமாக என்னையும் விட்டு
பாதகி மாதவி மீது பாசமே பட்டு
பாவையே சென்றது நியாயமாகுமா
பகருவாய் இதற்கோருபாயம் செய்வோமா (ஸ)

(சகி-வா-ம்) அம்மணி! அவருடைய தாய், தந்தை உன்னுடைய தாய், தந்தை பந்து, மித்திரர் எல்லோரும் எவ்வளவோ முயற்சி செய்து அழைத்துப்பார்த்தார்கள். ஒன்றும் முடியவில்லை அம்மா! பன்னிரண்டு கப்பல் திரவியம் அனுப்பும்படி செய்து, அங்கு அனுபவித்துச் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறாரம்மா.

(கண்-வா-ம்) சகி யான் ஒரு யோசனை செய்திருக்கின்றேன், அதாவது "நான் மிருத்த வியாதியால் துன்புற்று, கண்ணகி கண்டு ஜீவன் பிரியப்போகிறதென்றும், தாங்கள் வந்து முகத்தில் விழித்து அத்துளசித் தீர்த்தம் வார்க்க உடனே புறப்பட வேண்டுமென்றும்" எழுதி அனுப்பினால் உடனே புறப்பட்டு வந்து சேருவாரென்றெண்ணுகிறேன். உன் அபிப்பிராயமென்ன?

(சகி-வா-ம்) அம்மணி! ஆம் நல்ல யோசனையே! அவ்வாறே எழுதுங்கள். அதுதான் உத்தமமென்று நினைக்கிறேன்.

கண்ணகி லிகிதம் வரைகிறாள்.

RL-012

விருத்தம்.

பல்வளஞ்சேர் காவிப்பூம் பட்டினத்தில் [illegible] நகர்மேவிப்
பரமன் தன்பால்
பக்திமிகு வணிகர்குலத் திலுதித்த [illegible]
பாவி என்ற
செல்வமதிற் சிறந்திலகி அறமேசெய் மாசாத்தன்
செட்டி பேரன்
செய்தவர் புண்ணியத்தால் வந்துதித்த கோவலர்க்கு
சிருங்காரத்தோய்

கல்வியுணர் காம்பீரவி கண்ணகியா லெழுதுகின்ற
கடிதம் காண்க
கவிபாணஞ் செய்துபவி ரண்டேரு டம்மனையும்
கருதிடாயல்
வல்வினையா லென்னைவிட்டுப் பிரிந்தநாள் முன்னிருந்தல்
மடிகின்றேனய்யன்
பலர்க்கமார் ஆல்துமவி துரைமார்க்க விளக்கினது
வருகுவீரே.

இங்ஙனம் தங்கள்
பிரியநாயகி
கண்ணகி,
காவிரிப்பூம் பட்டினம்.

(கண்-வ-ம்) சகி! இந்த லிகிதத்தை என் நாயகருக்குத் தருணமே அன்புடையதாகக் கொடுத்துவைப்பு.

(சகி-வ-ம்) அப்படியே அம்மணி!

[லிகிதத்தை வேலை ஆளிடம் சகி கொடுக்கவும், வேலை ஆள் பெற்றுக்கொண்டு செல்கின்றான்.]

(16.)

16-வது சீன்.

இருக்குமிடம் மாதவி மாளிகை.

[கோவலனும் மாதவியும் உல்லாசமாய்ப் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.]

(கோ-வ-ம்) பிரிய சகி! இன்று நம் வீட்டின் பக்கத்தில் கச்சேரியானது நடக்கிறது. கச்சேரிக்குச் சென்று அடிக்கடி கேட்கக்கொண்டே இருக்கிறது. என்ன காரணமென்றோ தெரியவில்லை.

[கண்ணகியால் அனுப்பப்பட்ட லிகிதத்தை வேலையாள் வந்து கொடுக்க, வாங்கிப் பார்க்கின்றான்.

கண்ணகி கிருபத்தைக் கண்ணுற்ற கோவலன் முகம் வெளுக்கின்றது. தேகம் வியர்க்கின்றது. சற்று மூர்ச்சையடைந்து சோர்கின்றான்.]

(கோ-வ-ம்) ஆஹா கண்மணி!

அன்புடன் என்மனை செல்லம்மா என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-கல்யாணி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

அன்னமே மயிலே ஆறக்காயோ ஏனடி
அன்னக்கிளி நீ மறந்தாயோ (அன்)

அநுபல்லவி.

பின்னமொழி உனை வேண்டுமென்று நான்
மேல் வரித்து நினைக்காயோ இந்த
வேளையிலென்னை சென்றுவோ பனி
பாரி பிரிந்தே [illegible] (அன்)

சரணம்.

தேன்மொழியே மங்கை பட்ட[illegible] புசல்
திகைத்தென் கடமைகள் தொட்டும் பிவ்வில்
தெய்வமே மன்னிக்க முயன்றேன் முன் செய்த
தீவினையோ இன்னா [illegible] உற்றதே
சேதியை காண் கேட்டவா மெத்தன
தேவனுடன் நிம்[illegible] விட்டதே (அன்)

(கோ-வ-ம்) ஆஹா கண்மணி! என் செய்வேன்! உன்னை இவ்வயதாய்ப் பிராயத்தில் மாதவியுடன் கையில் கொடுத்துப் பாவம் [illegible] புகழ்ந்து மகிழும்படி அக்கினி சாக்ஷியாக விவாகஞ் செய்து [illegible] முதலியவரைப் பலவிதமாய் வருடமாகியும் பிரிந்திருந்த [illegible] சமயம் தோன்றி பிரியப் போகிற தென்றால் அக்காலத்தில் [illegible] வேண்டியதை [illegible] பாதகனை விட்டேன். ஆஹா என் கண்மணி! இப்படியும் நான் முகம் கண் தங்கியில் எழுதினேனே! [illegible]ன் ஜீவன் அவனைத் [illegible] என்னே [illegible] விதைக்காய் பிரிந்திருந்தேனோ தெரியவில்லையே!

(மா-வ-ம்) நாதா! என்ன இரம்ப வருத்த மடைகின்றீர்கள்?

மாதவி தரு-ராகம்-அடாணா-தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்

அடிக்கத் தாரும் வைய — சீர் அருமைபிதனையா
அடிக்கடி வருத்தமடைய இந்தச் சோகமேன் மெய்யா (அ)
வடித்த கண்ணீரும் முக — வாட்டமாய் நிரும்
வடிக்குறைந்தீர் உமது நெட்டை எடுத்துக் கொண்டவர் யார் (அ)

(கோ-வ-ம்) கண்மணீ! என்னை ஐந்துவயதுப் பிராயத்தில் மாலை யிட்ட என்து நாயகியாகிய கண்ணகி பன்னிரண்டு வருடமாகியும் யாதொரு பலனையு மனுபவியாமல் ஜீவன் பிரியும் தருணமாக இருக்கிறாள். நான்போய் அவளுடைய முகத்தையாவது பார்த்து வரவேண்டும். இதுதான் விஷயம்.

(மா-வ-ம்) நாதா! பேஷ். இப்போதல்லவோ தங்களுடைய சங்கதி வெளியாகின்றது.

தரு இராகம்-கமாசு-தாளம்-ரூபகம்-

கண்ணிகள்.

கள்ளி நெருந்த — அந்தருடைய
கன்னிகையோ சொல்லும் — பன்னவரே
அன்னவள் செத்தாலும் — தவலை எனக்கு
ஜானே மெய்யாக — விட்டுவிரி (கள்)

(மா-வ-ம்) பிராணேசா! உமது நாயகியாகிய நான் இருக்கும் போது அவள் என்ன? அவளைக் குழந்தையில் கலியாணம் பண்ணினீர்கள். அவள் முகத்தையே பார்த்திருக்க மாட்டீர்கள். அவள் போனால் போகட்டுமே! இதற்காக வருத்தப்படுவானேன்? என் மீது உண்மையான பிரியமுண்டானால் இவ்விதம் என்னைவிட்டுப் பிரிந்து போகப்போகிறேனென்று சொல்லமாட்டீர்களல்லவா?

கோவலன் தரு.

பல்லவி எடேப்பு மட்டும் சபாதர்மா என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-காம்போதி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

சுந்தரியே நீ — இந்தவிதம் சொல்லலாமா (சு)

அநுபல்லவி, சரணங்கள் அச்சாமோரி வர்ணமெட்டில் இருடியிலுள்ள மெட்டு.

அநுபல்லவி.

சந்தன் ஜனங்கள்கூடி — வந்திருப்பார் கோடாகோடி
பந்தியில் விலக்கியென்னை — நிந்தனை புரிவாரடி (சு)

சரணங்கள்.

தெள்ளமுதே பெந்தனுக்குப் — பிள்ளையிடையாதகினால்
உள்ளபடி நானே சென்று — கொள்ளிவைக்கவேணுமடி (சு)

(கோ-வ-ம்) கண்மணீ! உனக்கு எவ்விதமான யோசனையும் வேண்டாம். நான் அங்கு சென்று,

கர்மத்தைச்செய்துவிட்டுக் — கடுகவருவேனடி
தர்மம் கிடைக்கும்படி — தயவுசெய்துவிடைகொடடி
தாமதயாருவ — தாலின்று — மென்னுனை (சு)

(கோ-வ-ம்) பெண்மயிலே! விதம்வந்து நிரம்பாதமாகிவிட்டது. இதற்குள் இறந்தாலும் இறந்திருப்பாள். ஆனதால் நான் சென்று கரும காரியாதிகளைச் செய்துவிட்டாவது தாமதியாமல் வந்து சேருகிறேன். ஐஸ்திப்ஸ் விடை கொடுத்தனுப்ப வேண்டும்.

(மா-வம்) நாதா! நன்று நன்று! என் தாயானவள் ஆதிமுதல்

நித்திரை செய்வதினாலே என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-யோகலம், தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

புருஷர்களை நம்ப — லாகா — தென்று
புகன்றமொழியும் வீண் — போகா — இந்த
அரிவைமனமெத்த — நோகா — தே
சாங்குசென்று லெந்தன் — வாகா

(மா-வ-ம்) புருஷர்களையே நம்பக்கூடாதென்றும், அதிக நாள் தங்களையே சதமென நம்பி, வேறு யாரையும் பாராமலிருந்தபடியால் உங்களை "நம்பவேண்டாம் நம்பவேண்டாம்" என்றே சொல்லிக் கொண்டு வந்தாள். இப்போதுதான் அதுநிஜமென்று தெரிகின்றது. மூத்தோர் சொல்வார்த்தை அமிர்தம் என்பது சரிதான்.

(கோ-வ-ம்) பிரிய சகி! புருஷர்களை நம்பக்கூடாதென்று [illegible]க்கின்றாய். இருந்தபோதிலும் இப்புருஷன் நம்பக்கூடியவன் தான் என்பதும், இல்லை என்பதும் உண்மையே உனக்குச் சொல்லுவ[illegible]ரி, இனி அதிகம் பேசவாவேண்டும்? அங்கு யான் சென்றபின் [illegible]கள் எனக்கு எவ்வித உபசாரஞ் செய்தபோதிலுங்கூட,

தரு.

உன்னுசைகான் மறப்	பேனோ	மறந்
தாலென்னுயிர் தரிப்	பேனோ	நான்
இன்றுன் வசைபிரிந்	தேனோ	உனக்
கிந்தமதிவந்த	தேனோ	

(கோ-வ-ம்) பெண்மணி! யான் பட்டணம் செல்லவேண்டும். இனியாவது விடைகொடு. காலதாமதமாகிறது.

(மா-வ-ம்) நாதா! தங்களை [illegible] [illegible] இல்லை [illegible] இப்போது [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] விரும்பிய [illegible] செல்ல வேண்டும் என்கிறீர்கள். அதையும் தட்டமுடியவில்லை. [illegible] வரும்வரை, தங்களோடு இருப்பதுபோலவே இருப்பதற்கு,

தரு.

பொன்னுலே மின்னுரு	வார்த்து	அதைப்
புனைவுயெந்தனிடம்	சேர்த்து	வைத்தால்
அன்பாய்அதனை நான்	பார்த்து	பிவ்வார்
அவிப்பேனிவ்விடமல்லல்	தீர்த்து	
கோ:- நல்லது மாதவி	மானே	இந்
தவனிற் பதுமையைத்	தானே	வந்த
வல்லமையுடனே	கானே	கொண்டு
வந்துனக்குத் தரு	வேனே	

(கோ-வ-ம்) மாதவி! உன்னைப்போலவே [illegible] [illegible] தங்கப்பதுமையை செய்து தருகிறேன். அதுவரையில் [illegible] [illegible] விடைகொடு [illegible]?

(மா-வ-ம்) [illegible], [illegible] [illegible] [illegible].

7-வது ஸீன் பட்டணத்தெரு.

(கோ-வ-ம்) ஐயா! ஆசாரியர்களே! உங்கள் பட்டறையில் என்னைப்போலொரு பொன்சிலை வார்த்துத் தரவேண்டும். அதை அவசரமாகத் தரவேண்டும், வேண்டிய கிரயம் தருகிறேன்.

(ஆசாரி-வ-ம்) ஐயா! செட்டியாரவர்களே! உங்களுக்கு உடனே முடியாது. கொஞ்சம் காலசெல்லும்.

(கோ-வ-ம்) ஐயா! சீக்கிரம் பொன்னை உருக்குங்கள். யான் செய்து விடுகிறேன் (என்க் கண்ணகியை நினைக்கின்றான்.)

இராகம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

பத்தினிகண்ணகியே	பருவமடந்தையிரு
பத்தினியாளுமான்	பதுமையைப்போலொரு
பதுமையுண்டாகவேணும்	

[கண்ணகியை நினைத்த மாத்திரத்தில் வெகு சீக்கிரத்தில் உருவாய் விட்டது. எடுத்து மாதவியிடம் செல்கிறான்.]

8-வது ஸீன் மாதவி மாளிகை.

(கோவலன் மாதவியிடம் வந்து) கண்மணி! நீ விரும்பிய வண்ணம்,

கண்ணிகள்.

பதுமையுண்டாக்கினேன் இதோ [illegible] [illegible]
பார்த்துவிடைகொடடி.
என்பத்தினி கண்ணகிசெய்த [illegible]
பார்த்தேதடி வாரேனடி.

(மாதவி பதுமையைப் பார்த்து, ஆச்சரியமுற்று) இதேது இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொண்டுவந்து விட்டீர்கள்? நாதா தங்களைப் [illegible] [illegible] [illegible] போகலாம்.

(கோ-வ-ம்) மாதவி! இன்னும் மனம் வரவில்லையா?

[தனக்குள் கண்ணகியைச் சிந்திக்கிறான்.

கண்ணிகள்.

பெண்மணியானவளே மிகப்
பெருமையுடையவளே உண்மை
பிசகாமல் நாதனும் பதுமை வாய்த்திடத்தா
போகவுமில்லையடி.

[உடனே பதுமை பேசுகின்றது.

(பதுமை-வ-ம்) ஏ மாதவி! இனிமேல் கொஞ்சமேனும் தரியாமல் கோவலனை அனுப்பிவிடு. இல்லையேல் இக்கத் தடைய கட்டளையினால் உன்னைச் சாக்குவேன்.

(மா-வ-ம்) தன் தாயைப்பார்த்து அம்மா! இதென்ன ஆச்சரியம்! இப்பதுமை அடைப்பக்கட்டளையினால் அடிப்பேனென்கிறது. நாதா! தாங்கள் சென்று காரியாதிகளைப் பார்த்துக்கொண்டு, உடனே வந்துவிடவேண்டும்.

(கோ-வ-ம்) நல்லது கண்மணி! அவ்வாறே போய்வருகிறேன்.

[என விடைபெற்றுக் காவிரிப்பூம் பட்டணம் நோக்கிப் பாதைவழியே செல்கின்றான்.

9-வது ஸீன் காவிரிப்பூம் பட்டினம்.

கோவலன் வீடு.

(கண்-வ-ம்) என்னடி சகி! நாம் விதியைப்பார்த்து இயலாமையுடன் இன்னம் நாதர் வரக்காணேனே?

ராகம் இங்கேல்வரானேடி சாரு வர்ண மெட்டு.
இராகம்-காம்போதி-தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

மாதே இராக்ஷஸ மன்னனைக் கைவசமாக்கி
வந்தவளென்னாம் கொண்டு கொடுத்தனையே
மாதவியாளென்ன மாயம் செய்தாளோடி. (மா)

(கண்-வ-ம்) மாதவி ஏதோ தந்திரஞ் செய்திருக்கிறாள்போலிருக்கிறது. அவற்றை அறிய ஓர் மார்க்கம் செய்கின்றேன்.

அவ் விவரமெல்லாம் அஞ்சனை மையால் அறியலாம்
அவள்செய்யும் தந்திரம் அறிந்தாலக்காலோடி
அதற்குத் தகுந்த உபாயம் செய்யலாம் (அவ்)

(கண்-வ-ம்) சகி! அஞ்சனமையை எடுத்து வாவென (வெற்றிலையில் போட்டுப்பார்க்கிறாள்) சகி! அந்த மாதவியின் சொலத்தைப் பார்த்தாயா! என் நாதனைப்போல் "தங்கத்தில் பதுமை ஒன்று செய்து தந்தால் மட்டும் விடைகொடுப்பேன்" என்று தெரிவித்து, அதுபோல் செய்யும் வாங்கிக்கொண்டாள். அடி பாதகி! உனக்கு இவ்வளவு கொலமா! ஆகட்டும் இப்போது பதுமை எரிந்து பஸ்மீகரமாய்ப் போகும்படி சாபம் கொடுக்கின்றேன்.

கண்ணகி சாபங் கொடுக்கிறாள்.

நேரிசை வெண்பா.

பூதலத்தோர் மெச்சும் புகழுடைய நற்குணத்தேசர்
கோதிலா வென்றுதன் கோவலனார்-மாதவிக்கே
அந்தப் பதுமையினால் காதலுடன் செய்தந்த
பொற்பதுமை தீயெரிந்து போ.

10-வது ஸீன்

திருக்கடையூர் மாதவி வீடு.

[கண்ணகி சாபத்தால் பொற்சிலையெரிந்து பஸ்பீகரமாகி விடுகிறது.]

(மா-வ-ம்) அம்மா! மாமா! என்ன ஆச்சரியமாக இருக்கிறதே! பதுமை இடியென்று எரிந்துபோய்விட்டது. மாமா என்ன செய்வோம்? நீங்கள் தான் இதற்கு ஆலோசனை சொல்லவேண்டும்.

(தா-கி-வ-ம்) அடியே அம்மா "அவன் மாயக்காரன், அவனை நம்பாதே" என்று அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டிருந்தேனே. பார்த்தாயா! அவன் இதற்கேதாவது தந்திரம் செய்திருப்பான்.

(மா-வ-ம்) ஆகட்டும் ஆகட்டும்! அவர் மந்திரத்தையும், தந்திரத்தையும் இப்போது பார்க்கிறேன். மாமா! இப்போது நான் கொஞ்ச தூரத்தில் போய்க்கொண்டிருப்பார். நான் பாம்பு கடித்திறந்துவிட்டதாக ஒரு விகிதம் கொடுத்தனுப்புகிறேன். கொண்டு கொடுக்கும்படி செய்யுங்கள். உடனே வந்துவிடுவார்.

(டா-மா-வ-ம்) மாதவி! கல்லிபாகனே செய்தாய்! "இறந்து போகிறேன் இவ்விதம் எவ்வாறெழுதினாள்" என்றால் என்ன செய்கிறது?

(மா-வ-ம்) மாமா! உயிர்போகும் தருணத்தில் எழுதினதாகச் சொல்லுகிறதாரே? இது ஒரு பிரமாத மோசமோ?

(டா-மா-வ-ம்) சரி உடனே எழுது.

மாதவி லிகிதம் எழுதுதல்.

விருத்தம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அன்புள்ள மாதவி.

[வேலைக்காரன் அந்த லிகிதத்தை அனுப்புகின்றான். கொண்டு செல்லுகிறான்.]

11-வது சீன்.

காவேரிப்பூம் பட்டினத்திற்குச் செல்லும் பாதைவழி.

(வே-வ-ம்) ஐயா! செட்டியாரவர்களே! கிரம்ப அவசரம். இந்த லெட்டரைப் பார்க்கவேண்டும்.

[லிகிதத்தைப் பார்த்த கோவலன் வருத்தமுற்றுப் புலம்புகிறான்.]

[illegible]

இராகம்-[illegible]-தாளம்-[illegible].

பல்லவி.

மாண்டனளோ [illegible] மாதவியாள்
[illegible] [illegible] (மா)

அநுபல்லவி.

[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] (மா)

சரணம்.

[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
என்னபாவம் செய்தேனோ [illegible] (மா)

(கோ-வ-ம்) ஏ ஜெகதீசா! [illegible] [illegible] பூத்துத் தாயில்லாக் கன்றைப்போல் தவித்து வருந்துகின்றேன். [illegible] மாதவியும் மாண்டனளென்று லிகிதம் வந்ததே! இதனையாரிடம் சொல்லி முறையிடுவேன். என்றதும் இவ்விதம் மாதவை வந்து சேர்ந்ததும் பாம்பு கடித்திறந்தவர்கள் [illegible] [illegible] [illegible] பிழைத்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆதலால் மாதவியானவள் உயிர்பெற்றெழும்படி ஏதேனும் ஏற்பாடு செய்யச் சென்று பார்ப்போம்.

[கோவலன் விரைவாகத் திரும்பிச் செல்கின்றான்.]

12-வது சீன்.

திருக்கடையூர் மாதவி வீடு.

ஆமையா ஐயோ நான் கொண்டதுயர் தீருமா என்ற மெட்டு.

இராகம்-[illegible]-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

மாதவி-பரிதாபப் படச்செய்தாயே-காதகி
படி [illegible] [illegible]
பரிபாவியும் [illegible] (மாதவி)

மாமா-இவ்வகுத்தொழில்செய்வது [illegible]
மதியோ [illegible] விதியோ [illegible]
கதியோ யாரும் மதியாக் கொடு (மாதவி)

(கோ-வ-ம்) மாதவி நான் எவ்வளவோ மனவருத்தத்தோடு ஓடிவந்ததுமாகச்செல்லும்போது இவ்விதமாகச்செய்யலாமா?

(மா-வ-ம்) ஆமாம்! நீர் மாத்திரம் இம்பச்சமாக்குவதற்கு [illegible] நீர்கொடுத்த பதுமையைப்பாரும். இவ்விதம் செய்வீரென்று

முன்னமேயே தெரிந்திருந்தால், இந்த இடத்தைவிட்டு ஒரு அடி யாவது அப்பால் எடுத்துவைக்க விட்டிருப்பேனோ?

(கோ-வ-ம்) (பதுமையைப் பார்த்து) ஆஹா ஹா இதென்ன ஆச்சரியம்! மாதவி! காரணம் ஒன்றும் தெரியவில்லையே. போனால் போகட்டும், நான் போய்வந்து, என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து தருகிறேன். இப்போது நீ சந்தோஷமாக விடைகொடு.

(மா-வ-ம்) நல்லது நல்லது.

தரு.

இராகம்-பேகடை-தாளம்-ஏகம்.

கண்ணிகள்.

போகவிடை தர வேண்டுமென்றாலும்
காடையழுத்தக் காத்திருக்கேனோ
பூவையர் மின்னணம் போலத்தாரிடல்
புன்னியரே இங்கிருந்துவிடும் (போ)

(மா-வ-ம்) நீர் அவசியம் போகவேண்டுமென்றால் உமது ஆடை யாபரணங்களெல்லாம் கழற்றிக் கொடும், போகலாம்.

கோவலன் தரு.

அப்படியேதரு கின்றேனானாலும்
அன்புடனே விடைகொடாய்
அங்குசென்று காரியம் பார்த்துவிட்டு
அன்னமேவாரேன் விடைகொடு (அப்)

(கோ-வ-ம்) கண்மணி! உன் அபிப்பிராயம் போலவே ஆடை யாபரணங்களெல்லாம் இதோ பெற்றுக்கொள்.

மாதவி தரு.

பத்தரைமாற்றுப்பொன் தருவீராலுமக்
கிதுதானோ விடையளிப்பேன்
உத்தமரேயிந்தக் குத்தமேன் சொல்வீர்
ஒருமொழியில் சஞ்சலமொழிப்பேன் (பத்)

(மா-வ-ம்) இப்படி ஆடையாபரணங்களைக் கொடுத்துப் போய் விடலாமென்று பார்க்கின்றீரோ? பத்தரைமாற்றுப்பொன் தந்துவிட்டுத் தான் போகவேண்டும். இல்லாவிட்டால் போகக்கூடாது.

கோவலன் விருத்தம்.

பத்தரைமாற்றுத் தங்கம்போல் பாவையே நகுலநாசு
இத்தரை யெல்லாந் தேடினாலும் கிடைப்பதில்லை
சித்தம்போல் பொன்னுனக்குச் செலுத்தாமல் பெண்ணேயுன்னை
சத்தியமாகச் சொன்னேன் சாதம் நான் அருந்தமாட்டேன்.

(கோ-வ-ம்) பெண்ணே! இன்னும் உன்மனம் திருப்தியாகவில்லையே! நான் சென்று காரியாதிகளை முடித்துக்கொண்டு, எந்த விதத்தி லாவது பத்தரைமாற்றுப்பொன் உனக்குத் தந்தாலன்றி யான் போஜனம் புசிப்பதில்லை. இதுவே சத்தியம்.

(மா-வ-ம்) ஆனால் சென்றுவாரும்.

[கோவலன் காவிரிப்பூம்பட்டினம் செல்கிறான்.]

13-வது ஸீன்.

காவிரிப்பூம் பட்டினம் - கோவலன் வீடு.

[கோவலன் வீட்டினுள் நுழைகிறான். யாதொரு விசேஷமில்லாமல் இருக்கிறாள். அந்தப்புரத்தில் வீற்றிருந்த கண்ணகி எழுந்து வந்து, பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்குகிறாள்.]

தேகோ - பாலம்கே - காகராவ் என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-கமாஸ், தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

நாதா பன்னவத்தனம் நாதா காவத்தனம்
நத்தியே இத்தினம் வந்தனம்
பாதாரவிந்தங்களில் பண்ணிருவருடமாய்
பார்க்கா திருந்தேனே பாவியான் பாதநு
சேர்க்கா திருந்தேனே தேவியான்
சொன்னதைக் கேட்பீரோ என் பொருள் மங்கையை நோக்கினீர்
செப்புமொருமொழி ஒப்புடனே இன்று (நாதா)

(கண்-வ-ம்) நாதா! நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

(கோ-வ-ம்) கண்மணி! இவ்வளவு விநயம் விசித்திரமாயிருக்கின்றது!

(கண்-வ-ம்) என் ஆருயிர்க் காதலா! தாங்கள் என்னை இந்த வயதில் மாலையிட்டு வைத்துவிட்டு, மாதவியின் வசமாகி அவளே கதியென்றடைந்து விட்டீர்கள். இதுவரை வருடம் பன்னிரண்டாகியும் என்னைத் திரும்பியாவது பார்க்கவில்லை. இனியாவது உங்கள் திருமுகத்தைப்பார்த்து, ஆனந்திக்கவேயென இந்த ஏழை எழுதியதெல்லாது வேறல்ல. யான்செய்த இப்பெருங்குற்றத்தை மன்னித்து, இதுவரை ஏற்பட்ட மனவாட்டத்தை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் நாதா!

(கோ-வ-ம்) பெண்ணே! விதியாம் பாவையும் [illegible] செய்வமாம்? இனி இதைப்பற்றி நீ ஒன்றும் ஆலோசிக்கவேண்டாம்.

[கன்னப்புறமாக வந்த கோவலனுக்குக் கண்ணகி அதுசமயம் உண்ணும்படிக்குச் செய்கின்றாள். அப்போது பூனை முறித்துவந்த கோவலன் போஜனத்தில் கையைவைக்கவும் மாத விக்குக்கொடுத்துவந்த சத்தியத்தை நினைத்து எழுந்து விடுகிறான்.]

(கண்-வ-ம்) பிராணநாதா! என்ன வருத்தப்பட்டு எழுந்து விட்டீர்கள்? என் அன்னமுண்ணவில்லை?

அச்சாமேரிலாக்கீலே என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இங்கிலீஷ்-தோடி. தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

அன்னமதை உண்ணுமல் மன்னவா நீர் வந்ததேன்
வந்ததேன் [illegible] மனம் [illegible] கொந்ததேன்
சின்னப்பிராயமதில் என்னை நீர் மாலையிட்டு
பன்னிரண்டாண்டாகியும் பாத்தையே மனதைவிட்டு
என்னைப்பிரிந்துசென்று சொன்னபடி [illegible]
எனேதானை மனவரானா அதிரேபகாரமோ (அன்)

(கண்-வ-ம்) என் அருமை நாயகா! அங்கங்கள் [illegible] முறுவல் கண்ணில்லா தவனுக்குக் கண்கிடைத்தது போலும், சந்திரனைக் கண்ட தாமரை போலும், பசியினால் வருந்துபவனுக்குத் தேவாமிர்தம் கிடைத்ததுபோலும் சந்தோஷ சாகரத்தில் மூழ்கியிருக்க என் மனமானது [illegible] வாதிக்கின்றதே. போஜனத்தை விட்டுத்தாங்கள் திடீரென் றெழுந்துவிட்டீர்களே! அடியாள் என்ன குற்றம் செய்தேன்?

(கோ-வ-ம்) கண்மணி! மாதவியினிடத்திலிருந்து உன்னிடம் வருங்கால் "பத்துலட்சம் பொன் கொடுத்தாலன்றி [illegible] டேன்" என்றேன். அதன்பின் அவ்வாறே சம்மதித்து [illegible] கொடுத்துப் போஜனம் புசிப்பதாகச் சத்தியம் செய்தேன். அது எனக்கு இப்போதுதான் ஞாபகம் வந்தது. அதை நிறைவேற்றாது போஜனம் புசித்தால் பாபத்திற்காளாவேன்.

போஞல்வருமோ வாலிபசுகம் என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-பைரவி. [illegible] தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பெண்ணேபொன் கொடுத்தாலன்றிச் சாப்
உண்ணேனடி. பிடுவாதம்

அநுபல்லவி.

என்னேன் வேறு [illegible] போசனையுமிதற்
கேதேனு மோர்வழி நீதான் சொல்லவேண்டும் (பெண்)

விருத்தம்.

காதலி பெற்றுனைக் கண்ணகி மாதேயாரு
மாதவி மீதிலாசை வைத்தாரன் வந்தேன் மேலும்
சொதவள் கடனைத்தீர்க்கும் வகையினை முயலாதக்
சாதம்சா ருந்தமாட்டேன் ஐயமே அதனாலே

சரணம்.

உன்னுடைய மேனிதனும் [illegible] கையில்
உண்டானதைக் கொடு [illegible] வாய்
முன்னுள் பெரியோர் மொழிந்த சத்திய
முறையிற் [illegible] தவறாமல் (பெண்)

(கோ-வ-) பிராணநாதநே! உலகத்தில் "வாய்மை தவறி நடப்போர் பாதகங்களைச் செய்து பாவத்தை யடைவோர் அடைவர் நரகத்தை" என்று சாஸ்திரங்களிலும் சொல்லியிருக்கிறது. சத்திய நெறிதவறாமல் வழியில்லாமல் தயங்குகின்றேன். அதனால் உன்னிடத்திலுள்ள ஆபரணங்களில் ஏதேனும் ஒன்றைக் கொடுத்தால், விற்றுக்கடனைத்தீர்த்துவிட்டு, அன்னம் புசிப் பேன் கண்மணி!

(கண்-வ-ம்) பிராணநாதா! என்னிடத்தில் அவ்வளவு விலையுயர்ந்த ஆபரணம் ஒன்றும் இல்லையே!

(கோ-வ-ம்) சந்திரமதி முகத்தாய்! உன் பாதங்களில் இன்னும் பொற்சிலம்புகள் இருக்கின்றன போலும்.

(கண்-வ-ம்) பிராணநாதா! அச்சிலம்பு கழற்றுவதற்குத் திருகாணியே யில்லாது இருக்கிறது. எவ்வாறு கழற்றுவது? அது நான் பிறக்குங்கால் என்னுடன் பிறந்ததாக இருக்கிறதே.

(கோ-வ-ம்) தங்கமே! கருக்கலே! கல்லைகாணித்திரு செஞ்சு [illegible] கருத்தி திருகாணிக் கழற்றுவாயேல், உடனே கழலும் [illegible]?

(கண்ணகி கழற்றிக் கொடுக்கிறாள். அசரீரி வசனம்) இந்தச் சிலம்பை விற்பதற்கு மதுரைக்கு மட்டும் போகக்கூடாது. போனால், பெரும் ஆபத்து நேரிடும்.

(கண்-கா-ம்) நாதா! அசரீரி வாக்கைக் கவனித்தீர்களா?

(கோ-வ-ம்) கண்மணி! அதையெல்லாம் நீ யோசிக்கவேண்டாம். எல்லாம் பிராரத்வ கர்மப்படி நடக்கும். நம்முடைய செயலால் ஒன்றும் இல்லை.

(கோ-வ-ம்) அப்படியானால் நானும் கூடவே வருவேன்.

(கண்-கா-ம்) கண்மணி நீ வீட்டிலேயே தானிரு. நான் சென்று அதிசீக்கிரத்தில் திரும்ப வருகிறேன்.

கண்ணகி தரு.

ஒப்பதுவேந்து பணிந்து பீதா என்ற வர்ண மெட்டு.

இராகம்-காம்போதி-தாளம்-சாப்பு.

86012

கண்ணிகள்

வசைப மிகுந்தி புயபலனே எந்தன்
மன்னவா [illegible] அருகிலே

[illegible] கொண்டேகவேணும்
[illegible]

கோ-[illegible] மிருகங்கள் [illegible] வனேகம்
கண்-[illegible] பயப்படேன் [illegible] போகம்
கோ-[illegible] கையே
கண்-[illegible] டொன்றா [illegible]
கோ-[illegible] கரமில்லாமலே
கண்-[illegible] பாரேனே (வல்)

கோவலன் தரு.

வஞ்சியே உன் செஞ்சரணம் என்ற வர்ண மெட்டு.

இராகம்-பியாகடை-தாளம்-ஆதி.

86012

கண்ணிகள்.

அரிவையே நீ	உருகுவது
எரியடி	தெரிகுவையே
அன்புடனே	விடைகொடடி (அரி)
வெய்யிலிலுமெ	லேபோ உந்தன்
மெய்யுமிக	கையுடைய
வெம்பி மிக	நொந்திடுவையே (அரி)
பொன்சிலம்பைப்	பொக்கவனிகர்
பன்னாக்கை	கொண்டு செல்வேன்
வெண்யாலி நீ	மாசகருமை (அரி)

முதற்பாகம் முற்றிற்று.

[illegible]

ஸ்ரீ : திருஞானலீலா,

[illegible]